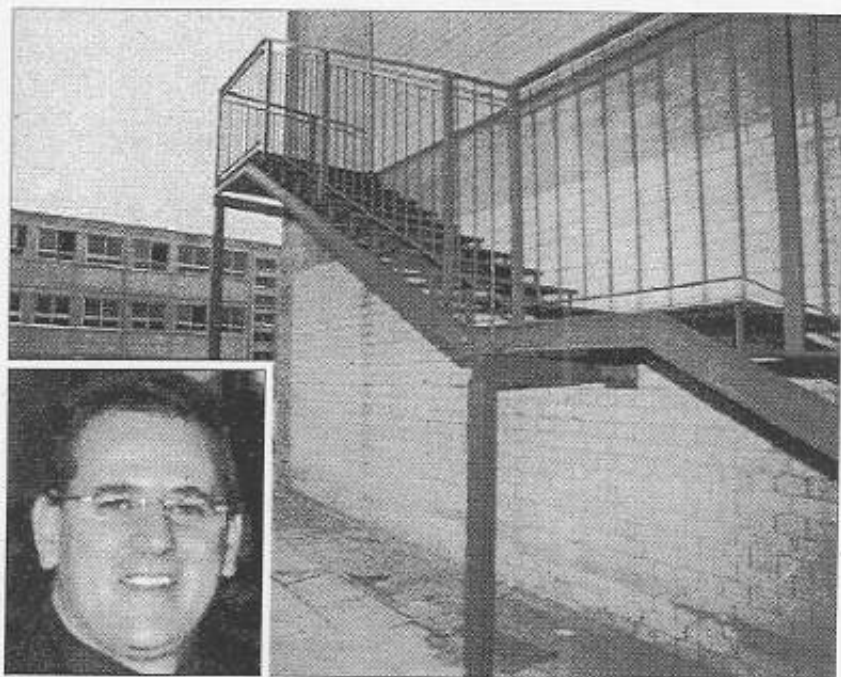

"העירייה לא דאגה להזהיר התלמידים"

הורי התלמיד מבי"ס נחשונים בבת ים תובעים את העירייה
● טרם הוגש כתב הגנה ● העירייה: הנושא בטיפול

המעקה המתוקן (בקטן: עיד לרר). התובעים דורשים פיצויים ● צילום: קובי קואנקס

תלמידים מהמדרגות האלה או להזהיר תלמידים לכל יטפסו עליהן. עוד נטען בכתב התביעה כי העירייה לא העמידה דרישות קפדניות לגבי תיקון המעקה. התובעים טוענים כי עיריית בת ים הפרה לכאורה את חוק הפיקוח על בטיחות, את פקודת החינוך, את חוק ח" נד מכלכלת, את תקנות החינוך, את חוק חינוך חובה ואת פקודת העיריות. התובעים מבקשים מביהמ"ש לזמן את הנתבעות ולחייבן לשלם לתלמיד את מלוא הפיצויים על נזקיו בצירוף הפרשי הצמדה וריבית, הוצאות משפט, שכר ט"ר רח" עו"ד ומע"מ.

טרם הוגש כתב הגנה. היועץ המשפטי של עיריית בת ים, אלי פייל, מסר בתגובה, באמצעות דוברת העירייה: "התביעה לא נתקבלה בעיריית בת ים, ובכל מקרה הנושא מצוי בטיפול של חברת ביטוח 'איילון' המטפלת בתביעות מסוג זה".

אורה חושמו

למעלה משנה לאחר שתלמיד בית ספר נחשונים בבת ים נפל ממדרגות החירום של המוסד מגובה של כשני מטרים, הגישו לאחרונה הוריו תביעה בשמו נגד עיריית בת ים ונגד חברת הביטוח המבטחת את העירייה. התביעה הוגשה לבית משפט השלום בראשל"צ על ידי עו"ד רב לרר ורונית אלדור.

עפ"י כתב התביעה, במרס 2002 ירד התלמיד, כיום בן 12, במדרגות החירום של אחד המבנים בביה"ס ונשען על מעקה המדרגות כשלפתע קרסו חלקים מהמעקה. התלמיד נפל מגובה של כשני מטרים והובהל כשהוא סובל מכאבים עזים באמי בולנס לבי"ח וולפסון בחולון, שם אובחנו אצלו חבלות בגב, באגן ובמרפק. לטענת התובעים, מאז התאונה סובל התלמיד מכאבים בגב, באגן וביד הימנית ומתקשה בכל פעילות הכרוכה בהפעלת היד. התובעים טוענים כי התאונה נגרמה בשל העובדה שהמדרגות והמעקה נטו ליפול וכי העירייה לא דאגה להרחיק

ה"א.י."

12.8.91

בג"ץ: התקף לב שנבע מהרמת משא יוכר כתאונת עבודה

טאת משה ריינפלד

בית המשפט הגבוה לצדק ביטל אתמול פסקי דין של בית הדין הארצי לעבודה ושל בית הדין האזורי שסירבו להכיר בהתקף-לב שנבע מהרמת משא כבד של 30 קילוגרם לגובה של שלוש קומות כבתאונת עבודה. השופטים מנחם אלון, שושנה נתניהו ואליעזר גולדברג קבעו כי פסקי הדין של שתי הערכאות הקודמות היו רצופים בסעויות עובדתיות. בכך קיבלו שופטי בג"ץ עתירה שהגיש יצחק אונלי, באמצעות עורכי הדין רונית אלדור ודב לור, נגד בתי הדין לעבודה ונגד המוסד לביטוח לאומי. כמו כן הטילו על המשיבים לשאת בהוצאות העותר בסך 5,000 שקל.

השופטים הודיעו כי למרות שבג"ץ אינו מתערב בדרך כלל בעניינים שבעוכה, החליטו לקבל את העתירה משום שגילו סעויות משמעותיות בפסקי הדין. בין השאר, התברר כי פסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה הסתמך על רישום שגוי של בית חולים שלפיו מדובר במעשן כבד, אף כי אין הדבר כך. כמו כן נמצא כי בית הדין הארצי טעה כאשר קיבל את טענת באיכוח הבר סוח הלאומי כי העותר לא הרים את המשא לבדו אלא בעזרת מישור אחר.

קבוצת נ בנק ברונו

לשותפות המוגבלו
מאת נבי בשן

קבוצת פריים, הכוללת בין השאר את הקבלן היהודי-אמריקאי צמלוס אנג'לס יונה גולדרייך, קיבלה בשי

קסט
8-1-93
12 ינואר

הארץ

כלכלה

העורך נחמיה שטרסלר

יום שישי 8.1.93

משקיעים מהציבור תובעים את הסנה, בעליה ומנהליה ב-46 מיליון שקל

טוענים שהחברה הסוותה את מצבה הכספי, הטעתה, רימתה והפרה אמונים

רשימת הנתבעים כוללת את חברת הסנה עצמה, חברת העוברים, בנק הפועלים וחברת דיוור, חברת כבלים של יולי עופר ודוד עמר, רואי החשבון האפט את האפט, הדייר קטורים של הסנה, וכן מנהליה, מיקי מילר, ריצ'רד ערמון ומאיר שני. לטענת התובעים, היה ספק לגבי מצבה של הסנה כעסק חי כבר בשנת '89, ולמרות זאת לא ניתן לכך גילוי נאות בדיווחיה הכספיים. בכתב התביעה מועלות כמה טענות, וביניהן: דיווח כספיים מוטעים, תפרשות חסרות לעתירות והפיסדים סמויים בגין עסקים שונים, בעיקר בחו"ל.

שני. אי גילוי נאות

עופר. נתבע

הפרת חובת ניהול

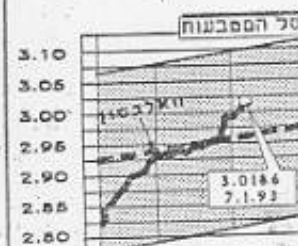
כפרק עילות משפטיות לתביעה מזכירים התובעים הפרת חובת ניהול חשבוניות של הדיירקטורים ובעלי המניות, הפרת חובות דיווח וגילוי נאות לפי חוקי ני"ע, רשלנות מרובה של הדיירקטורים מקרב הציבור, המנכ"ל ויושבי הראש. אחריות מיוחדת מבקשים התובעים להטיל על בנק הפועלים כבעל השליטה בהסנה באמצעות דיוור וחברת העוברים. בנק הפועלים, נטען בתביעה, היה כלי שרת בידי חברת העוברים. עוד נטען, כי שיקולי בנק הפועלים בעניין הסנה לא היו עסקיים. סרס הוגש כתב הגנה.

כתביעה בשמם של כל בעלי המניות מהציבור בחברה הסכום הכולל בו מוערך הנזק של המשקיעים מהציבור הוא 45.7 מיליון שקל. כתב האישום, המשתרע על 64 עמודים, הוכן על ידי עורכי הדין רב לרר ורונית אלדור. עורכי דין אלה הגישו לפני שנה את התובענה הייצוגית בשמם של המשקיעים במניות טבע. בכתב התביעה מתוארת השתלשלות האירועים בחברה מאז שנת '85, בה הנפיקה החברה לראשונה את מניותיה לציבור, כאשר השליטה בחברה הייתה בידי חברת העוברים, ועד החמוטטות החברה לפני חורשים.

מאת גיא רולניק

שלושה משקיעים מקרב הציבור בחברת הסנה הגישו אתמול בבוקר לבית המשפט המחוזי בתל אביב תובענה ייצוגית נגד החברה, בעליה, רואי החשבון שלה והדיירקטורים בה בגין אי גילוי נאות של מצבה הכספית של החברה. המשקיעים, חיים לנדס ועופרה סופר מתל אביב וראובן גודלי מבית שמש, החזיקו במניות הסנה בהיקף כולל של כ-115 אלף שקל. הם מעריכים את הנזק שנגרם להם כ-117 אלף שקל, אלא שהם מבקשים מבית המשפט לברר את התביעה כייצוגית על פי משמעות הדבר בחוק ני"ע, כלומר שתתברר

מבזק

גולדין העיר במשפטו על הסכם בינו לבין לקוחות בחו"ל: "סיכמנו שאם הלקוחות יצרפו משקיעים הם יוכלו לממש את רווחי הדיווחות הפיקטיביים" עמוד 3

בעולם

עריד לרר. דיון תוך 60 יום

תאונת עבודה או רק מחלה?

שופטי בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב יצטרפו בקרוב להחליט אם פציעתו של פחח רכב מחולון, שגרמה לטענתו ל"בקע מפשעתי ורגישות באשכים", היא תאונת עבודה.

הפחח, המיוצג על ידי עורכי הדין רב לרר ורונית אלדור, הגיש לבית הדין האזורי רי תביעה נגד המוסד לביטוח לאומי לאחר שנדחתה תביעתו לקבל תשלום בגין תאונת עבודה. לטענתו, בזמן שעסק בעבודת פחחות הוא נאלץ לכרוע כדי להרים דלת של מכונית בידיו ולהחזירה למסגרתה. לטענתו, כאשר התיישב בעודו מרים את הדלת התרומם חלקו הקדמי של כלי הרכב למעלה ובכך נשא העובר את מלוא כובד המשקל של הדלת והרכב גם יחד.

לטענת התובע, הוא חש כאב עז בצד השמאלי של מפשעתו ובאשך שמאל, פנה מיד לקבלת טיפול רפואי ואובחנו אצלו בקע מפשעתי ורגישות באשכים. לטענתו, עד היום הוא סובל מכאבים באשכים ומבקע מפשעתי, והוא הופנה לניתוח לאיחוי הבקע וזה ייעשה בקרוב.

התובע פנה למוסד לביטוח לאומי, שלטענתו דחה את תביעתו בנימוק ש"אין תאונת התובע נוספת בגדרה של תאונת עבודה". המוסד לביטוח לאומי הכחיש בכתב ההגנה את רוב טענות התובע. לטענת המוסד, לתור בע לא אירעה תאונת עבודה כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי, לתובע לא אירע "אירוע תאונתי כלשהו, וכמו כן הוא לא נדרש למאמץ חריג במהלך עבודתו. לא אובחנו אצלו בקע מפשעתי ואין כל קשר סיבתי בין עבודת התובע למחלתו. על כן מבקש המוסד לביטוח לאומי לדחות את התביעה".

בדיון שהתקיים באחרונה בבית הדין האזורי לעבודה, קבעה השופטת אהובה עציון כי לתובע "ימונה מומחה רפואי. התיק יועלה לעיוננו למתן החלטה בעוד 60 יום". נקבע דיון לעוד חודשיים.

ש
י
בי
לי
ם
הצ
יה
ני
שר
רחו
יר
נ
ח
וה

מ"ק פהאלה 15.7.97 05/12

גילוי נאות

ג ב' ב ש -

להציל את יערות הגשם

המסמך הלוהט ביותר המסתובב כרגע בין החתמים הוא מסמך של שני אנשי רשות ניירות ערך שהכינו הצעה לשינוי שיטת החיתום בארץ. קצרה היריעה מלפרט כאן את ההצעות, אך כללית ניתן לומר שההצעה, שאינה הצעה רשמית של הרשות, אלא נייד עבודה לדיון פנימי, היא קרי רוב של שיטת החיתום הנהוגה בארץ לשיטה האמריקנית. המסמך מרשים ומעניין, אך משום מה הוא נמנע מלנגוע בשתי הבעיות המרכזיות של ענף החיתום. מי שהצביע על בעיות אלה, בהרצאה שנערכה לפני כשלושה חודשים במלון וולדורף אסטוריה בניו יורק, הוא ג'ון היינמן, יו"ר הפעילות הבינלאומית של מריל לינץ'. היינמן, בהרצאה שטיפלה בכל חוליי שוק ההון הישראלי, התייחס לשני היבטים הקשורים לחיתום, היבטים שאינם מנותקים אחד מהשני. אמנם היינמן, כמו אנשי הרשות, הביא כהוכחה לטענותיו את הפעילות הרלה בשוק ההון - זוכרים את תחילת השנה? - אבל למרות ההתעוררות של החודשים האחרונים, כדאי לבדוק את הרברים לגופם. הראשון הוא נושא סימולטניות. בעולם מקובלות כיום הנפקות סיי מולטניות, דהיינו הנפקה בעת ובעונה אחת במספר בורסות, זאת בעיקר בהנפקות גדולות. זה, כמובן, רחוק מאוד מהמצב העגום שאנו נמצאים בו, כשכמעט כלתי אפשרי לנצע רישום כפול. הנפקה סימולטנית? ממש אחרית הימים. הנושא השני, הקשור לחיתום רק בעקיפין, הוא נושא התשקיפים. היינמן, שדיבר בין השאר בפני משקיעים אמריקנים, תיאר את התשקיף הישראלי הממוצע כ"ספר טלפונים", העבה בערך פי 4 מתשקיף אמריקני ממוצע. היינמן לא הביא בחשבון שטקסט אנגלי ארוך בלאו הכי בכש' ליש ממקבילו העברי, מה שמגדיל את הפער בצורה משמעותית. אסור כמובן לשכוח שהיינמן, כחתם, הוא בעל עניין. הרבה יותר קל למכור סחורה שנמכרת בתשקיף דל ורזה, הכולל באופן טבעי בעיקר את המידע החיובי, מאשר סחורה עתירת מידע שלא תמיד מחמיא לחברה. אבל למרות זאת אי אפשר להתעלם מדבריו. תשקיפים מסוימים, בעיקר של בנקים וקונצרנים גדולים, מסכנים את קיומם של יערות הג' שם בברזיל. קשה להאמין שיש משקיע פוטנציאלי כלשהו שקורא את כל התשקיף. וזה מתויר אותנו לשאלה העקרונית: עד כמה רשויות צריכות להתערב בפעילות העסקית השוטפת? עונת התשקיפים רק החלה, אבל תוך תקופה קצרה נראה את המנכ"לים, עורכי הדין, החשבים והחתמים מבי לים את לילותיהם במשרדי הרשות, שאנשיה מתווכחים על כל פסיק וכל תג בתשקיף. דומה שהציבור היום כבר בוגר יותר. לא כולם, כמובן, אבל יש כבר ממה כלבי שמירה, המחפשים בנרות אחר תביעות ייצוגיות. אם נזכיר רק את עורכי הדין הרצל כספי, רונית אלדור ורב לדר, הרי דומה שהרשות יכולה להתיר קצת את הרסן.

ריצ'ארד ערמון. רומניה

מוכאל מילר. עורך דין

יעקב אלינב: חוזקת ריאליות

הם לא ישנים טוב בלילה

קבוצה רי נכברה של אנשים במדינה סובלת בתקופה האחרונה מנרודי שינה קשים. בחיי היום יום האנשים האלה לא נראים טובלים, אולי להיפך. רובם שייכים לעשירונים הגבוהים, אין להם בעיות פרנסה, הם מקושרים היטב למוקדי כוח והם בעלי נגישות נוחה למימסד. הם עובדים, עושים עסקים או ממלאים תפקידים, חלקם בכירים, בתכנות ומסדות, ובכל זאת, הם חוששים מאוד מפני העתיד. הם לא ישנים טוב בלילה, ורבים מהם אפילו כפאניקה.

מדובר בקבוצה הכוללת כמה עשרות דירקטורים בחברות ציבוריות, נגדן הוגשו תביעות ייצוגיות. מבחינתם, פסק הדין של השופט יעקב כוכ, בעניין אחריות הדירקטורים להתמוטטות בנק צפון אמריקה, קבע רוב פשוט: אם אתה דירקטור, אתה עלול לשלם על מהרליך. בשביל קבוצה של 20 איש, החשש הזה מתחיל להיות מאוד ממשי בקרוב. ה-20, חברי בשני דירקטוריונים של חברת הסנה שהתמוטטה, נכללים בתוך בענה ייצוגית שהוגשה נגדם ע"י בעלי מניות מקרב הציבור, כאמצעות עו"ד רונית אלדור ודב לדר. ההאשמה היא הפרת חוק ניירות ערך ברבר גילוי נאות. הסכום שהם נתבעים לשלם הוא 61 מיליון שקל "כולם ביחד או כל אחד לחוד כלשון התביעה". התביעה הזו כבר אושרה כתביעה ייצוגית ע"י הרשות לני"ע. עכשיו מחכים התובעים לאישורה ע"י בית המשפט.

הנתבעים ברובם שמות ידועים בעולם הכלכלה הישראלי. הפרשה הזו לא מוסיפה להם כריאות. כמוכן, מידת המעורבות שלהם בהתמוטטות "הסנה" לא היתה זהה, ומבחינה זו יש ביניהם הבדלים ניכרים. ואלה השמות:

- ★ ריצ'ארד ערמון - היה יו"ר הסנה. כיום מנהל "חנות השקעות", משמש יו"ר של בנק ברומניה בשליטת קבוצת גולדריידרן.
- ★ מוכאל מילר - היה מנכ"ל הסנה, כיום עו"ד במשרד יוסי שלוש.
- ★ אלידור בורוכוב - כיום מנהל המחלקה הכלכלית של חברי העובדים ודי רקטור בחברת שיכון ובינוי, בעבר היה דירקטור בכור.
- ★ שלמה דרעי - עו"ד פרטי. אחיו של שר הפנים לשעבר שלמה דרעי.
- ★ יונה בצלאל - היה רמ"צ. כיום יו"ר ארגון עובדי הסוכנות היהודית.
- ★ ענת זליצקי - היתה רמ"צ. כיום מנהלת אגף הכספים של נעמ"ת.
- ★ צבי סוכמן - בעל תפקידים בכירים בבנק הפועלים, יו"ר גמול, יו"ר הס תור, יו"ר אמות השקעות, מנכ"ל קרן ההשקעות של חברי העובדים, דירקטור בקונצרן כור.
- ★ שמואל בהט - כלכלן. כיום מנהל היחידה לפיתוח עסקים קטנים במשרד התעשייה והמסחר.
- ★ יורם קרול - ד"ר למינהל עסקים. חבר קיבוץ שפיים ומרצה במדרשת רב פין.
- ★ גרה שמאי - מילאה תפקידים בכירים בהסתדרות וכקופ"ח, וכיום מנהלת מכון מחקר ליר תל השומר.
- ★ ועוד: שלום עוזרי, גרעון במלטר, בני פליק עליוה גבע יוסף שרון.
- ★ רן שפר - אקטואר חברת הסנה שצורף לרשימה בעקבות מעצרו ע"י המשטרה.
- ★ הנתבעים מהדירקטוריון לאחר השתלטות בנה"פ - כבלים.
- ★ מאיר שני - הספיק לשמש רק כחורש כיו"ר הדירקטוריון לפני ההתמוטטות. לשעבר מנכ"ל המגן ומנכ"ל עלית, כיום חבר בוועדה המייעצת של המנהל המורשה.
- ★ יעקב אלינב - משנה למנכ"ל בנק הפועלים, אחראי על החוזקת ריאליות, דירקטור בכלל ובחברות נוספות.
- ★ יוסי שטיינמן - מנכ"ל חב' "דיוור" שבאמצעותה נעשתה רכישת הסנה.
- ★ יולי עוסר - איש עסקים.
- ★ רפי אורי - לשעבר מנכ"ל שיכון עובדים. חבר כנסת.
- ★ דוד עמר - חתנו לשעבר של רפי אורי.
- ★ עומר רמיה - לשעבר מנהל כספים בתדיראן. עובד אצל יולי עופר.
- ★ נחום לב, זאב בן-אשר - מנהלים בכירים בבנק הפועלים.

ד' ויסגלס

שני הפרקליטים מכיוון במקפת המור"צ צה ציטוט מפקסין דין המצויים על החסי"ב בות הרבה שמיחסיים בתי המשפט לשמירת האנוכרטיס של הציבור. כפיא כבות המשי"ט פט העליון א.צ. ברטובין נכסים והסכרה בעים נגד רשות נירות ערך נפקסין:

"עיקרו של דבר, מקובל לראות מפעל של הנילו בשינוי: האחד - הספקתו של כמים מיוצ גאות לטסקיעים. השני - הר"ח חתום של בעל" הכוח בחברות ציבוריות מתרומות והתנגדות מניפולטיבית, תוך אפי"רות שיקוף על פעולותיהם.

"...מלומדים רבים מניחים את הקשר בין שיחורורו של מיוצ אפיו ומלא לבין קיומו של שוק נירות ערך יעיל..."

"בצוק צוין כי אור השמש הוא המטהר המוב ביותר, ואור המטורה הוא השומר הי"על ביותר... הוא תאפשר ביקורת ציבור רית ותגביר את אטון הציבור ברשויות השלטוניות ותחזק את סכנה המשטר חמ"פטי."

"בהחלטה בטובענה ייצוגית שהגישו שני הפרקליטים (כשם לקוחות אחרים) נגד חז"ר טבע, קצב השומ"י לויט.

"המטרה אינה מעטסצמט להענקת חר"ר מל לקבוצה הנפגעת בדיופד, אני סבור שיש חשיבות רבה ואולי היא ראשונה במעלה להחזנה האחראים לקשור בניירות ערך מני מעשים של מניעה בציבור מח"י פים בניירות ערך.

"היועצה שמחויק בודד וזמל לחבוצ נר"קם עברו כל מי שנימנה על קבוצת מח"י קים באחם נירות ערך, (כאישור ובתנאים שיקבץ ביהמ"ש), הוא גורם חשוב במכלול המצעים שנועדו להבטיח שהשטיל פצד האחראים לניירות הערך יהיה תקין והוגן, כל"י ציבור הרוכשים של אותם נירות ערך.

אלה הם, כאמור, רק מקצת מהפיענוים המשפטיים שהעלו החובכים כוכות פירוק החברה וכוכות חיוב עוה"ד ויסגלס לפרטם את דוריות הבכשים של הסנה.

חר מאחורי קיום מנגל מורשה ללא גיהול חקירה מעשייתם, שהיתה חלק בלתי נפרד מהליך פירוק הסנה אילו ננקט הליך זה.

"בהקשר לזאת, יש להמעים שוב, כי המנהל המורשה אינו מנגל כיום חקירה

שי"ר רב לרר, מאמכ הממשל

ון חברה ביטוח" ערך דוחה את בקשותיו - לקבלת חיור להבטח" יד מאחור חותר, א לתי"ח חברה מהגשת דרישות כ"יים האסיים להפעל" ון הסנה לא הגישה את פאל ספטמבר 1992.

שפט המחוי בתל-אביב, רד, החיך ביום 14.7.93 המיוצגים על ידי עורכי צב לרר ועקב קלודון וט הוציין נגד הסנה. החלטה קודמת שהוציא, ושפט על הסנה מפני נר"כול הליכי הוצאה לפר"וס למימוש ערובה שנת"

ד' רוגית אלדור ודב לרר וי חזיות: מערכה לשם וד את האירועים שהביאו ו לשם פירסום הדוריות

בדבר רשולות ו/או חרשית היריקסוריון בהסנה.

"כל עוד אין סמונה מפרק טשעם בות השפט להסנה, החובכים, המייצגים ציבור רחב של בעלי מניות סקרם הציבור, מנה"לם מערכה להשיפת חקירת המשעים והמי"חולים, חרשולות והחרמית שבוצעו ע"י היריקסוריון ובצלי השליטה בהסנה."

ה שהגישו לבית ד' החרר להמסק"ה והבקשה אישרה ביום שני הפרקליטים את שי"ר למוק"י מפרק ומרסום לר"פ.

בזר ורשום ההון מחייבת ש את כל בעייתם ומחר"הורר, ובצלי השליטה"לא לאפשר להם להסת"פצד.

אופציה של ויסגלס

ולס שמונה לימנהל מורשה" של הסנה, נקלע למילכוד. כמנהלה המור"יחב לשלול ולהגיש את דוחותיה הבכשים של הסנה, ללא דיווח, כל יח חוק נירות ערך ודיני החברות. חוכתו להגיש דרישות במעמד אינם של דירקטור בתאגיד ו/א כי שהוסמך מטעם, אלא עולים על כך - בגלל בות המשפט להמקיד "מנהל מורשה", בגלל חקירה, אין לויסגלס עם מי חירות אלא עם עצמו.

ו רגל חוק הפיקוח על עסקי כירות התשמ"א-1981, קובעים כי המנהל ו יושב ראש וצדח ההנהלה (שאכן מונחה להסנה) סעיף 127(ז) קובע כמי וצדח ההנהלה לאשר את אטון החברה לאחר מינוי רואי חשבון לחברה.

לעשה, מסקיך חוק את וצדח ההנהלה ור"את המנהל המורשה) להמסק יחוריו כאסימ"כלית של בעלי המניות.

לפרות כל זאת, נמצע ויסגלס עד בה"הגשת הדוריות, כמיוחד עקב הנילוים שיצרו חוסר ודאות מוחלט כאשר לצבונות הדוריות והמאונים הקודמים, וכאשר למצ"בה האמיתי של הסנה, מניותיו לרשות נ"י ור"ר ערך, בדיופמיתן לו ארכה להגיש את הדוריות, ו/א שיתן לו מסוד מהגשת הדוריות כשל מוכה של החברה, נדחו מע"ס"ם מספר.

ירות ערך, אריה טנחנים אין חקירה

ההנהגות רשות נירות ערך הובאה לי"דעת לעוה"ד רוגית אלדור, במכתב שה"עבר אליה ביום 13.7.93. במכתב נאמר כי השארי "בהחייים" למכתבך ובהמשך להודעתו השלטונית בעניין שבנוון, אה"כ בד לחזור ולהודיע כי מניות הסנה, לשמור אותה מהגשת דרישות כסיים, גווחה, והובהר לה כי הרשות אינה מסמכת למסור חברה, כל עוד סעיף 127(ז) חוק נירות ערך חל עליה, מהגשת דרישות שהיא חובה בה בהגשתם."

מזע למצב המשפטי: באי הגשת הדוריות, נס את עצמו לסיכון, שטא יוגש נגדו בעתיד כתב אישום בעבירה על חוק התשמ"ח-1968 - שעיכור אי הגשת דרישות כסיים.

שי, נקלע ויסגלס למילכוד. שלוש אפשרויות עומדות עתה בפניו: 1. גם בעתיד הקרוב מהגשת דריחות של הסנה ולהסתכן בהגשת כתב אישום ה על חוק נירות ערך.

את דריחות החברה למרות שאינו משוכנע בנוכחות נתוני העבר, וכן לה"י"ת נחנשים מטעים - דבר העלול לחשוש אותו בעתיד לכתב אישום בעבירה וט ערך ועל דיני החברות.

אפשרות למלא את חקירה קבלי להסתכן בביצוע עבירות על חוק - לה"י"ת המנהל המורשה של הסנה.

ינה לויסגלס שלוש שאלות: מדוע הוא אינו מפרטם את דריחותיה הבכשים וצדח אינו יוח חקירה נגד המעורבים בקריסת הסנה ולחילופין - מדוע הוא ממקיך המנהל המורשה, ויסגלס לא הגיב.

מדוע פועלת הסנה, באמצעות מנהלה המורשה, עוה"ד ויסגלס, נגד פירוקה הנ"י מק שמעלה ויסגלס בדבר אי פירוקה, הוא השטה של הסנה מפני שיטטון נוסף של חכיות בחייה של מאות מיליוני ש"ח - העשם מצד מבטחים בחי"ל, בדיות לבית המשפט מסר ויסגלס, כשם הסנה: "בראשית שנות היטס התקיימה הסנה מחזיו ביטוח משנה (הסנה כמכמות משנה) עם מבטחים רבים בחי"ל, אותם חזים הכיר או על הסנה הביטוח נוקים (שנודעו ורש"ם נודעו) בדיוח נספן של מאות מיליוני דולר. אה"כ, "במחצית השנות" של שנות ה"א" התקיימה הסנה בחז"י "סילוק" (OFF CUT) של חלק מאותם חזים, ותמחייבה להס"ם סכומים מוחזקים למילוק החתייכותה הכר"לח על ע"יחם, כל"י שנסמנה על ידי המבטי"חם חזים, מחזלה של הסנה בקיום מלא ומרויך של אותם חזוי מילוק, יגרום כמק"צא החזים, לכך כסווי החוב שבהסדר יר"עסדו לפרעון מידי, ובמקצת החזים חקום החביעה למסור החוב 'ההוסטורי' שהופח"זח כאמור" באורח מהותי, לכשיארע כך, תהיה הסנה חייבת למבטחים חזים, על פי הנספן על ידוהם, מאות מיליוני שקלים, לפ"רות שחובה דהיום לאותם מבטחים ורים, כחכם כ"ס"ם מיליון ש"ח."

"כאחזו ציוות היסר ויסגלס הערה נוספת: "למותר לציון, כי המרת חזוי השילוק נ"י"דולר נשיית המבטחים חזים למאות מיליוני שקלים, 'תשורת' לחלושן את מחבונת חל"ר קח נכסי הסנה בין נרשית, כך שהשיעור לו יחבו מבטחים ונפגעים יקטן באורח ניכר"קצב ויסגלס.

מאכציו של עוה"ד ויסגלס לשמר את המצב הקיים, ולמנוע את פירוקה של הסנה, הוכחו עד כה את המעורבים בקרי"סת החברה מפני מיצוי חזין עימם. א"י לא לאורר ישים, שכן שעת חזול חולך ואול"ם עוה"ד ויסגלס הגיב בעצמו לחברה ו"בדיון שהחקים ביום 14.7.93 בבית המש"ט פט המחזי בתל-אביב, בבקשת חובכים הסנה ואחרים, אמר ויסגלס לפרוטוקול "אני מניח שהחברה, כמסור של החליך, תיכנס לתהליך של פירוק."

עו"ד רונית אלדור

עו"ד הרצל כספי

אחד בשביל כולם

(המושך מעמוד 7)

עו"ד רונית אלדור, מלרריאלדור, כבר הגישה שתי תובענות "מכובדות": נגד הסנה ונגד טבע. רונית, 31, עתוראית לשעבר, עומדת לסיים את הדוקטורט. הנושא: אופציות. בשל מומחיות זו היא מייצגת את התובעים בטבע (ראה מסגרת).

רונית אלדור, משתלם לעסוק בתובענות?

"לא בטוח. זו עבודת פרך לאורך שנים, ללא שכר טירחה וללא ודאות ביחס להצלחה בסוף התהליך. בינתיים מי שזוכים לפרנסה הם משרדים אחרים: טבע שכרה את עו"ד אמנון גולדנברג, שכבר קיבל להערכתנו שכר טירחה נכבד על טיפולו בתביעה. בתביעה של חברת הסנה אנחנו נאבקים בעורכי־הדין מלצר, גרוניצקי, אלי זהר, יגאל ארגון ודן כהן".

למרות הקשיים והדרך הארוכה, הרצל כספי מאמין שלא תחסר לו פרנסה. "הבום של הבורסה בי 1993 הוציא אנשים מרעתם. תאוות הבצע של חלק מבעלי השליטה הייתה גדולה כל כך, שהם נהגו בשיטת תפוס ככל יכולתך. דברים נעשו ברשלנות בחברות רבות. גם העם לא בסדר. אנשים קנו הכול. וזה רק הגדיל את התוצפה של בעלי השליטה. אני מניח שיותר ויותר משקיעים פגועים יגישו תובענות".

שממש לפני הנפילה השקיעה מליבו 100 מיליון שקל בקרנות נאמנות, ונוסף לכול, הכסף נלקח באשראי. המשקיעים טוענים שרכשו מניות מתוך ידיעה, כי זו חברת בנייה ולא חברת השקעות, וכי הנהלת החברה התרשלה וגרמה להם נזק.

כספי מתגאה: "מגן וקשת ומשרד ברוליכספי נתנו את הרחיפה וההד הציבורי לנושא". כספי רוצה שיתייחסו אליו כאל רוכבין הור של שוק ההון: לוקח מהעשירים ומחלק לעניים. "קופות הגמל והקרנות", הוא אומר, "היו יכולות לעשות בקלות את מה שאנחנו עושים: שמירה על המשקיע הקטן".

כספי מסביר: "אין מי שיגן על בעל מניות. רשות ניירות ערך מפקחת על החוק, ולא אמורה להגן על המשקיעים. הבורסה מפקחת על המסחר התקין. שני הגופים האלו עוסקים בתחומים מוגדרים, ולבעלי השליטה ולמנהלים יש אפשרות לפגוע במשקיעים. אני ומגן וקשת יוצאים להגן על בעלי מניות מקרב הציבור. התובענה היא הנשק שלנו".

עורכי־דין נוספים שעוסקים בתחום הם משרד לרר אלדור, גיורא ארדנסט וברקמן־זקסלר.

לילה במחלקה הסגורה

מאת צבי הראל

הבעל הטיל חתנו על רופא המשפחה ואילץ אותו להמליץ על אשפוז של האישה בבית חולים לחולי נפש, טוענת האישה. קופת החולים הכללית מטילה את האשמה על סגן הפסיכיאטר המחוזי. שום רופא לא ברק את האישה לפני האשפוז

סימני תקיפה במבין מנחה של הבעל ברעייתו עליזה, לאחר אשפוזו הצלום שצולם בבית החשש

בסביב ה-16 ביולי 1990 הת' דפקי על דלת דירתה של עליזה יחזקאלי (סם בדוי, השם האמיתי שמו במערכת) בעלה ובנה שהיו דוה כשומר. השניים הסבירו לה, כי הם באו כדי לאשפוז בבית החולים לחולי נפש "גור", יחזקאלי נדרשה מן הדרישה לאשפוז וטענה, כי לא למצבה הנפשי. עוד היא מתקשה להאמין למשפט אונזיה, הצגה לה השוטף זו הסתכלות, חתום בידו פסיכיאטר מחוזי. השניים אימו עליה, לפי גרסתה, כי אם לא תתלווה אליהם מרגועה, יועל גרה כוח. יחזקאלי מכינה להתל וות אליהם מרגוע, כתנאי שתיבדק לפני כן בידו רופא. השומר ככל אותה כאויקים וחביל אותה למסגרת.

ברוך לבית החולים שמה יחזקאלי על אישוק. היא חששה שלא תוכל לחזור לביתה, וכן חששה מגילוי אלימות מצד בעלה, שבקרר פגע בה פגיעות פיזיות קשות, רק משוכנעה לבית החולים הסדר האויקים מידיה והיא הפנתה לבדיקה.

את השאלות הראשונות ששאלה אותה היתה, אם ברצונה להתאבד. תגובתה היתה, כי לבעלה שלושה תיקים פליליים במשטרה וכי הוא מחפש דרך להיחלץ מהם על ידי הכנסת שמה והפחדתה כדי שלא תעז נגדו.

בלילה שהיה יחזקאלי במחלקה סגורה בבית החולים, בבוקר שלמחרת סערה את איוות הבוקר לצד החולים, ורק אחר כך נבדקה בידו רופאי המחלקה. כל אותה עת סבלה מתחושות קשות של השפלה וחוסר אונים. בשעות הבוקר המ' אחרות של אותו יום שוחררה יחזקאלי מבית החולים. מנהלת המ' חלקה הפסיכיאטרית, ר"ר מרגרט רובין, קבעה, כי מצבה הנפשי הוא בלא דופי ויאה מסגרת.

כני האירועים האלה הגישה יחזקאלי לפני ששה חודשים תביעה לבית משפט השלום בתל אביב בסי 200 אלף שקל. התביעה בנין האשפוז הכפוי הם רופא המש' פחה ר"ר מיכאל סער, וקופת החור' לים הכללית, שבה הוא מועסק. בתובנה התנגדה שהגישה קופת החור' לים אין טענה כלשהי, שיחזקאלי סבלה ממחלת נפש.

במסגרת הדיוע לצדדים שלישיים של התביעה, מוגבלת קופת החולים את האחריות אל סגן הפסיכיאטר המחוזי, ר"ר לסלי קרפל, העובר במרפאת הנפש בבית

החולים אסף הרופא, שתחם על זו הסתכלות.

בשל העומס בעבודת בית המש' פט סרס החל להתברר שלב הוסי' חות בתביעה של יחזקאלי, עם זאת, המטכנים הרבים שהוגשו לתוק בית המשפט מלמדים על תב' סיבות האבסורדיות, שבגינו היא אשמה במחלקה סגורה בבית החור' לים לחולי נפש.

חורש חצי לפני האשפוז שלה רופא המשפחה, ר"ר סער, מתב' לפסיכיאטר האזורי (ר"ר מייסטר) הוגע לבעלה. במכתב ציין ר"ר סער, כי המורכב בארם אלים בעל מחשבות פרנואידיות. בין היתר כתב, כי המורכב כאלמיות במש' חורשיים. "הוא מכה, ושובר. לפני שנתיים הפסק לעבוד, כגראה בגלל מחשבות פרנואידיות, ועדיין טוען כנגד האנשים שהיו קשורים בעניין, ומעניין לפעול שגם אותם יורקו מהעבודה."

אלא שימים אחרים לפני אשפוז זה של יחזקאלי - טוענים פרקלי' טיה, עורכי הדין גיורא רובינצק וריב לור - שלח ר"ר סער לבעלה מכתב, והתנצל בו כי טעה במכתב שבו חיזרה את דעתו שהבעל זקוק להסתכלות ולטיפול. פרקליטיה של יחזקאלי מדגישים, כי הבעל, שלו נסגר מכתב התנצלות, ידוע כעברין אלים.

ר"ר סער כתב: "לאור מנישתו, כה תיאר את התנהגות אישתר במשך תקופה ארוכה, אני מוצא לנ'

הסתכלות לים הסתכלות וטיפול למניעת הנזק למשפחה."

לטענת יחזקאלי, מאז התנצל הפך הרופא כלי שרת בידו הבעל, בשל חששותיו כי זה יפגע בו פי' סיה. עוד מציין ע"ד רובינצק, כי גם המכתב ששיגר רופא המשפחה לפסיכיאטר נשלח אל הרופא המומחה בלי שהבעל נבדק על ידו. רשלנותו של ר"ר סער, טוענת יחזקאלי בתביעה, היא בכך שלא נבדקה כלל על ידו, ושגם האשפוז הוצא בהיעדרה ובלי שהוטנה על ידו כדי להניב על נתיבותיו. בכך הורשל רופא המשפחה, שפעל

שיפוט ותבונה תקינים

בחות דעתה הפסיכיאטרית על מצבה הנפשי של עליזה יחזקאלי כאשר אשפוז בבית החולים "גור" כתבה מנהלת המחל' קה, ר"ר מרגרט רובין, בין היתר: "ראית כפי גילה (בת 40). מסודרת בוועדעת, מודע צלול, מתמצאות בכל המובנים. קצב חשיבה - מהיר, מתוכן - מאשימה את בעלה בכל מצבה, כאשר כל תוכני החשיבה קשורים לבעיות הוג, אין עדות למחשבות שוא, אין מחשבות אובדניות. קשב וריכוז תקינים. שיפוט ותבונה - תקינים (...) בבדיקה בחרר מיון ולמחרת לא נמצא סימנים למצב פסיכוי פרנואידלי ולא להפרעה אחרת. ביקורת המציאות היתה תקינה, התנהגות ואפקט תואמים. יש לציי, שהפניית ההודאות אשפוז באה מבעלה, שפנה לרופא המשפחה. פנייה זו הנה ביטוי לקונפליקטים קשים מאוד בין בני הזוג ולצורך של בעלה להוכיח שלאישתו מחלה נפשית. לאור האמור, החולה שוחררה מבית החולים ולא היתה אנטיקציה להמשך הטיפול."

מפנימים מסולים, שנועדו לשות את האנימטיס של בעלה. זאת ועוד, ע"ד רובינצק, טוען, כי בעובדה שר"ר סער כתב כי יחזקאלי סובלת "ממצב פרנואיד" יש משום הוצאת לשון הרע. לטעני תו, אילו עשה רופא המשפחה מאמץ קל לברר את מצב התובעת, היה נוכח בלי קושי, ולו בשיחה אתה, שאין טקס לאשפוז.

אולם בכך לא הסתיימו ייסורי של התובעת. כשלושה חודשים אחרי שאשפזה ב"גור" - ל-24 שעות - החלים משרד הרישו, על סמך המיוע שקיבל מבית החולים, שיש להתלוות אתה. רישון נהייתה בשל מצבה הנפשי. זה והחור לה כעבור שבועות מספר, לאחר התע' רבות פרקליטיה.

ר"ר סער וקופת החולים הכללית מצדם טוענים ככתב התנגה, כי ר"ר סער לא הוציא הודאות אשפוז מפני שאינו מוסמך לכך. כן הם מבחינים מכל מכל, שמעשיו של רופא המש' פחה והשפעה מאומשו של הבעל עוד טוענים ותבעים, כי מכתב של ר"ר סער אל הפסיכיאטר האור' ר"ר היה אמור לשמש נתון אחד ממכלול הנתונים, שמגן הפסי' כיאטר המחוזי היה אמור לשקול עודם שווציא הדאת אשפוז כפוי נגד יחזקאלי. פרקליטי קופת החור' לים מדגישים, כי ר"ר סער אינו פסיכיאטר בהכשרתו, וכי סגן הפסיכיאטר המחוזי היה מחויב לב' דוק את המקרה לאשרו, ולא להסתמך על פנייתו של רופא המ' שפחה בלבד.

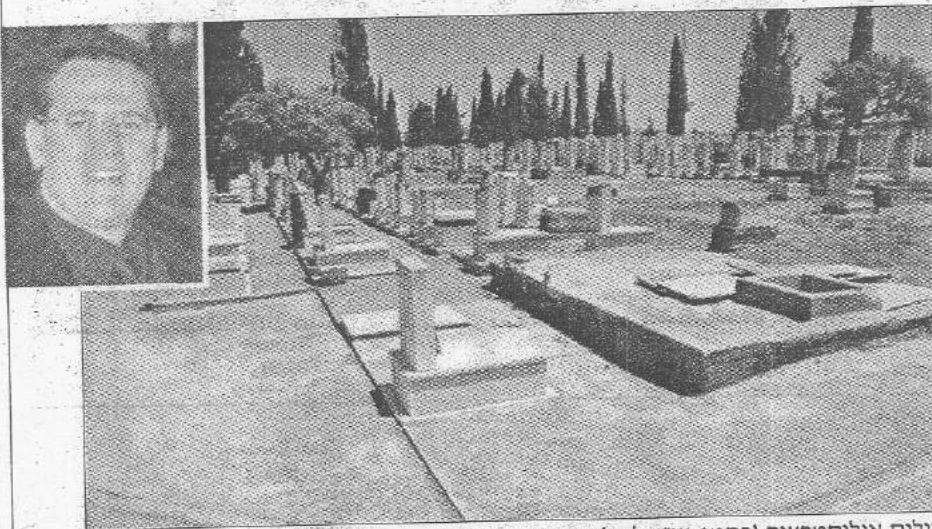
נוסף על הכחשת טענותיה של יחזקאלי מפנה פרקליטי קופת החור' לים, ע"ד אריה שפירא, אצבע מאשימת כלפי סגן הפסיכיאטר המ' חורי. הוא טוען, כי "העד השלישי והכוונה לפסיכיאטר ר"ר קרפל, צ"ח חורה על אשפוז של התובעת בלי שזוכה כי היא סובלת, ובלי שהיתה לפניו אסמכתא כלשהי (...) ר"ר קרפל חורה על אשפוז התובעת בלי שברק בראי את התובעת, אם היא עלולה לסכן את עצמה או את החולת. ר"ר קרפל הסתמך על מכתבו של רופא המשפחה בלבד ור"ר סער) ולא ראג שהתובעת תיבדק לפני מתן ההודאת אשפוז. ר"ר קרפל חורה ללא צורך על אש' פחה של התובעת כמחלקה סגורה, כאשר ניתן היה להסתמך בבדיקה התובעת עליו ללא אשמושה הפסי' כיאטר, טוען פרקליטי קופת החור' לים, "לא פעל כפי שפסיכיאטר מחוזי מביד ומיומן היה אמור לפעול בבטיבות העניין".

ר"ר קרפל עדיין לא הגיש את תגובתו לבית המשפט.

תאונה בבית העלמין

בוהן כף רגלי השמאלית

תושבת ראשל"צ הגיעה לבית עלמין ירקונים בתל אביב ולטענתה בשעה שניסתה להדליק נר נשמה באחד הקברים קרס חלקה העליון של המצבה על כף רגלה וגרם לה שבר וקשיי תפקוד ניכרים • חברה קדישא תפצה אותה, במסגרת הסכם פשרה, ב-18 אלף שקל

צילום אילוסטרציה (בקטן: עו"ד לרר). "המצבה קרסה"

סבלה משבר בבוהן המלווה בכאבים וכעך בות התאונה, היא סובלת מכאבים עזים ומי קשיי תפקוד ניכרים. כאמור הגיעו הצדדים לבסוף להסדר פשרה שלפיו חברה קדישא תשלם לתובעת, באמצעות חברת הביטוח, 18 אלף שקל.

בתיה טולדנו

באופן נאות על העובדים האחראים לטיפול במצבות ובמצבה האמורה בפרט ולא תחזקו את המצבות במצב בטוח. התובעת ציינה, כי חברה קדישא התרשלה לכאורה בכך שלא הזהירה באופן ברור על המצאות בקרבת המצבה המסוכנת עד לתיקון מלא של המפגע. התובעת ציינה כי בעקבות התאונה,

חברה קדישא תל אביב תפצה את תושבת ראשון לציון ב-18 אלף שקל, לאחר שמצבה נפלה על כף רגלה בעת ביקור בבית עלמין ירקונים. הפיצוי נתקבל במסגרת הסדר פשרה בין הצדדים.

התובעת ציינה בתביעתה, שהוגשה לבית המשפט בראשל"צ באמצעות עו"ד רב לרר, כי בחודש ספטמבר אשתקד ביקרה בבית העלמין ירקונים. לטענתה, מאחת המצבות הוסר החלק העליון של המצבה העשוי שיש והושען על גבי מתקן נר הנשמה של הקבר הסמוך שאותו פקדה התובעת. התובעת ציינה כי בעת שניסתה להדליק את נר הנשמה כמתקן המיועד לכך, נפלה המצבה על כף רגלה השמאלית ונגרמו לה נזקים קשים ברגלה.

התובעת טענה כי התאונה אירעה עקב מחדלים רשלניים לכאורה של חברה קדישא שלא דאגה להחזיר את המצבה למצבה התקינה באופן שימנע יצירת מפגע לכאבי המות. עוד טענה התובעת, כי חברה קדישא אפשרה למבקרים להיכנס לבית העלמין ולהיות חשופים למפגעים מבלי לדאוג להגנה מפני סכנת נפילה של המצבה שהונחה מלכתחילה במצב מסוכן. לדברי התובעת, עובדי חברה קדישא לא הציבו שלטי אזהרה בדבר סכנת נפילה של המצבה, לא פיקחו